

ואם מלא יחתי, לחונן עי המפז, בו ביטל תיש, ועוד יותר, גדול גם האחרון...
הוא המעט שיש, והוא חכמת הכונה, פרוץ א"ק גמול גם בעשי"י ב"י וזוהו
הואו וזו מן מנתי, ב"י והאדם, כולו פנים בפנימיות ע"ש לא שיר אירי
לעורר למעלה, תפלה למטה, לוחות כולו פנים אחריות החקיקה, ב"י שני,
העם ומשן שתי, הנליו גם למטה ומקדש דלעמיד, וכמו כד אתפשי סטי"א
אסולק, אלה הולדות זה נח רל"י.

נס"ד

ב

מדי"ש ממתנים על ישראל, משא סתום מ"מ מה שיש לו שייכות אלא שקדוש ולא כלפיו
ובל"י קודש סתום מ"מ מה שיש לו שייכות אלא שקדוש ולא כלפיו
השמה בנת צ"ל זא, תורה ותפלה ומשא, ראה נתי, משא בשי"ב, הזכרה
המתקשרות במלודי ברית וה' עליהם יראה, ברכת השחר, ויחלים, פסוק"א
פ"ס ו' אחר ה' אלקינו, וקדם לה הנבונה והשפלה הנגה, ובתי אלקי, ויקח
תחת, נעלה תורה, והעו שמה"ש ממתנים, במלאכים עיקר אור נשמתם, ויחלים
ואז ה' דבר ע"ד ר"א בנשמות בנותים, ור"י ביטל היש, בשי"ב, (משנה) היקט
מאת ובה"ש, נעשה נא, (שולח) פסוק"א תעורר לפני שולח, (כסא) ברכת ק"ש
וק"ש ביטל הנבואים, (מורה) אצל, ק"ר קטנה מל' המתלבשת בבי"ע, עת"ל
ע"ד קטנה עליית המל', משה חזינה גילי אור נעלה, הנבונה הזוהר, ולכ
נשבר הריב בדוגמת קבע"ש לגבי סו"ד.

א"ש
א"ש
א"ש

נס"ד

ב

ולא מלאכים יש להם ג"כ נוף בהרמב"ן ו"ל וכי"ח בהרמב"ן, מלאכים יחסות
הוא מילד מהקאין לעילא, עילא תחתא וכמה קליפין תפילין, קל"י מוחת
הוא, ול' גמות שבה לך באה בתחלה וכמו שלי, והנקי מעורב בה, אה"י"ס
ס"ד, ונאמר תפילין נעשה קליפה נפידות, בחשמה דקרת הושגה ונמות,
מטעיות תולש הענין האלקי, דוקות, ונמות, כי מדרי"י שבעילת, והפנימיות
היא הועילת שלמעלה, כחול שם דעיקר מוחא חכ', למעלה מט"ד, ששי"ב

שד"ע ביטל היש ע"י דוקא יקרי הגילוי דלעורר והוא מאן ולא מוחך
כ"י ל"ח ל"י חולקא לעלמא דאתי לפי שגילוי בחי' עצמות אוא"ס ישראל לעורר
זהו ע"י העבודה דעכשין בבחי' ביטל היש כ"י, (גמון) שא"א להיות ביטל
היש, אם לא שייקום תחלה בחי' המצאם להיות הוהות היש שו"ע בראשית
ברא אלקים כ"י, אמנם תכלית הכונה להיות ביטל היש, שע"י מארי גילוי
אלקות, וכמ"ש (צחוק) עשה לי אלקי, דבחי' הצחוק הוענוג עליון הוא ע"י
ש"י אלקי דוקא ובחי' כל השומע יצחק לי לי עתיד וחינו דאמיתית הגילוי
דבחי' הוענוג העליון יקרי לעתיד, אבל זהו ע"י העבודה דעכשין ובחי' ביטל
היש כ"י, ולואה הכח ע"י, להיות ביטל היש לאין גמול מוחי' עצמות
א"ס כ"י, והוא ענין מה שמתחילה בחי' בראשית ברא אלקי דחינו מה שעלה
במח' לברוא העולם במה"ל ואח"כ יש י"ג תיבין עד אלקי תגיגא ופ"י כחול
בהקדמה ר"א, שהן כנגד בחי' יגמה"ל דחינו מה ששיחוף עמו מה"ל ל"חיות
ביטל היש, (והנה ביגמה"ל נא' נוצר חסד לאלפים, וזנה יש יחידות
עשירות מאת אלפים דמאה הוא בחי' כחל וכמ"ש במ"א בענין מאה שנה
דחי' שרה דא"י, ע"י כחול קוב"ה דאתכלל מאור גילוא סמימא דכ"ס
ברוא דמאה ברכא דחינו בחי' כחל כ"י, ואלפים זהו למעלה ממאה דחינו
בחי' פנימיות הכחל כ"י, וחינו כמ"ש שנת"ל, דהתמטבה במל', לחיות ביטל היש
בב"ע, גמולו במקום עליון יחול מהתמטבה לחיות הוהות היש, כי ההתמטבה
של הוהות היש גמולו נמשך מבחי' סו"ע שהו בחי' אר"י והתמטבה של ביטל
היש שע"י יג"ע הוא שנמשך מבחי' עת"ל) שממם מאירים בחי' היג"מ כנודע
ולכן אמר"ל גדולים מעשה צדיקים מנעשה שמים ואר"י לחיות דמעשה
שד"א זהו הוהות יש מאין אשר שיש החיות זו מבחי' א"א, אבל מעשה
צדיקים שיהי' ביטל היש לאין בא המטבה זו מבחי' עת"ל כ"י, והוא דמעשה
צדיקים הוא בנין בהמק"ל דכ"י"ל הגילוי דבהמק"ל הוא בחי' עת"ל שד"ע
מקרי דבית שלמעלה ממקרי דלבוש דחינו בחי' פנימיות הכחל כ"י וכמ"ש במ"א.

ריטסוני דכ"ס סמ"ד ודע"ס וט"י ל"ד"ה חקנו דס"ח.

א

תכלית כונה המאציל שיהי' ביטל היש ובשביל זה נאצל, אצל ממוצע שיהי'
ההוהות כי אפרהם לא דענוג, ה"ל שיהי' גלילי הארה אלקי' משא"כ
מבחי' הסתומות הענוג ושעשועים, אפרל המדברת, וכמה וכמה שהוהות היש
ראה תורת המ"ל במשחת המאמרים.

בבתי מציאות מ"מ ה"ז רק ענין כלא ולכן קים עה"ע דוקא תקעו דס"א ודל"א לא ידע יותר מאוכס, וכנה, וכייל היש שלמשה מדל"א וענין כתר כולו פנים, מקור מעיין הפורה, ב"י ענין הוימו, מקור ח"ס שבכתר אינו כמו מעיין, לא בהתלבשות, שחוק כד עלה, עיקר מקור כשב"כ רצון וחי"ס ג"כ מעין רק סתום, וכנה, רצון, אף שמקור לחי, מ"מ אינו בהתלבשות, שה"כ ישנו ככ"א, וגם שמתלבש אינו כדרך תפיסת להוביל כמו מצות המשכה והצון כשמפצרים והו"ע התפלה וכו' הענין מעיין התפלה יח"ד בה"כ לענין גוססו הבהרה בשם העיקרי, ושם לענין תפלת אחרי, שמהני, וא"כ גם מה שמקור להצלים הוא בבחי' הבלדה, והמשך ע"י השתל, שקי"ש יהי' כולו פני' ועיקר בה"כ כולו פנים הוא בה"כ אא"ס שלפני הצמצום (התחיל לפני אברהם גילוי הקו, מי העיר, התחיל לפני עצמות אא"ס, והי' המים תוכו כבוד גילוי פנים).

ב"ד
ב"ד

ה

בכללות ישראל ביטל במציאות דיש הוא כענין קבועים עבודה עבד, שר עבד חלף שמוע, רחב"ל כעבד, ב"י אהא גרי חז"ל, שר ז"ל עבד לא לעצמו כ"א לצורך המלך וטוב המדינה, לא שאהב, יו"ט של ר"ה עבד נאמן ועבד פשוט, שם חז"ל מל' ר"ה קבועים, ביטל עצם המציאות התחת פכ"פ ופרשיות המשכה ג' מדל, מלכיות ופרונות שופרות, שם, תקעו בבסא קטנה נקודה תח"י, מועד קבוע לחשובה, ומלמעלמ"ס המשכה בינה במלך, תקעו חלים.

ב"ד
ב"ד

ב"ד, ש"פ ושלח, דס"ד

וידי לי שר דחומר צאן ועבד ושפחה ואשלהה להגיד לאדוני למצוא חן בעיניך, ויפיל והלא יעקב ידע אשר עשו שונא לו ומה מודיע לו

י"ט ד' וזהו פנימיות החי' משכיל לאיתן, ועצמות החי' נקודה אעירת גרמא מאה"ז הי' אליק ארומון, הנהח עצמנו וא"כ אין זה כמו הפנימיות, רצון כטבע פנימי שא"א להיות מציאות בפ"ע, הופ"ש הרצוא דחי' להרצוא דבינה מוצה מנורה, והשגה בכללות גם הרגש האלקי נקי קלי' לנב"ה ח"י, אכ"ה, יש ג"כ שכל גלגל, נקודה מלמעלמ"ס, באה"ז שם, ע"כ ב"כ מרוא, מלוח, ומלוחם ומל' למעלה מתחככות האור, אינה ונרמתי, חזי, פנימיות הכלי בהיצויות האור כדכר רנ"ה, דא לוא מרא ב"יע, גלגל השמש השחוחות וצבא השמ"י, קטנות הרואה, גלגל, מ"מ משני ובטל, והיינו בנפש הגוף קלי', על שנעשה ע"י, והיינו הגוף ממזד תבואת שמש, דוקא כטיבובי, חרבה צור"ס, קלי' לגבי אוספי ומלאכים דיצ"י, הגם דכולם משחוחים השחוחה היצויות ופנימיות איש פשוט ורחם, ובעש"י פסולת הגם התפ"ד, לכן החיקון ע"י זשפחה דוקא וזהו הופ"ש גוף שלמעלה לגופים למצוא ולכן אמירת קידוש דוקא לזשפחה למשה, ריבוי השפעה, חתה החחלקות הניצוצות, ריבוי השפעה למעלה מדרך קצרה נובלות צאן לבג משל, ולכן ביטל היש הנפ"ד, ממשיכים אא"ס המובדל בערך קידוש, וזהו מל"ל, וזהו שממחזיקים, ימה שיהחזן עריות רבקה, יפה שיהחזן שיהחזן חוליק, שיהחזן תפלה ביטל היש כ"י.

ב"ד

ד

וע"כ הלא נח"ל דביטל היש יותר פלא גדולים מע"צ כ"י פנימיות וחתו כ"י א"כ ה"ז למעלה מקדוש, קדש, כל"ל היש שבת"ל אי"ז אנוחיות ביטל היש עדיין, מציאות נפ"ד לא העיר המציאות, וגלגל בה' אה"י ביוגמה בלא חל"ה, יח"ע איז ולא העיר וכו' אין דחיות, וכוונ"כ בנפש רק ששפל ולא כמו מרכבה כש"ל פכ"ל מופשט מגוש (המדוש ו"ל) או שותל אלקיה (הכינוי ח"ל), ומ"מ ה"ז למעלה מביטל היש שע"י עבודה ע"ים סו"ד, שרק חודככות, ולכן נומא אפום חרבה, משא"כ בענין טפל, וגם יכול להיות מאוס, אך רק מצד הרע לא ששופשט פנשם, גם החערבה ביותר, שאינו מסתיר כ"כ, ולכן נכלל בכלל יח"ע, אבל (אמחיות) ביטל היש מתעבדה באמחיות, ענין ה' אה"י כמו קודם שנחוחו, שע"י כלה שארי שה"ש, או שהמציאות הוא אלקיה וע"א גדולים מע"צ, (נדלקים דוקא) עתידים צדיקי, וביטל זה שריש מפנימיות הכתר, כ"ע אפיג דאיתו אור צח כ"י אובם הוא ויסע, ער"ע בחי' הקל, עילה בקידוש וזה שיקי בהקו, אובם שחורות החשד לגבי למעלה שחורה אני תא', וכמ"כ חשד בעצמו העיר תמיסת מקום שרגא כטיורא, ולגבי למטה נקי אורי צח